

Qui era cadascú? En primer lloc es parlaria de Mn. Carles Costa, rector de l'Escala des de l'any 1912. Aquest va deixar la seva petjada en el camp social amb la fundació del Centre Social i Protector de la Infància, conegut també amb els noms de Centre Catòlic, el Centre o la Cargolera². Des de la seva posició com a rector, possiblement, va donar suport a la idea de comptar amb una escola catòlica per a nois a la vila.

En segon lloc, Mn. Pere Torrent i Crous, vicari a l'Escala i que participà com a director espiritual de l'escola Ave Maria. Mestre per l'Escola Normal de Mestres de Girona i com era usual a l'època, com a vicari, s'encarregava de la pastoral d'infants i joves. La seva estada a l'Escala sembla que va marcar-ne un abans i un després en la seva vocació pedagògica³, ja que posteriorment va consolidar els estudis superiors de mestre especialitzant-se amb el mètode educatiu sistema Manjón⁴.

2. Mn. Carles Costa i Albert (Vilabertran 20/12/1870 - L'Escala 12/11/1944) va ser ordenat sacerdot el 12/6/1897. Abans d'arribar a l'Escala va ser: vicari de Verges, Castelló d'Empúries, Sant Feliu de Pallerols, Cassà de la Selva, ecònom de Torroella de Fluvià fins 1904, ecònom de Gualta de 1904 a 1912 i finalment rector de l'Escala el 1912 fins la seva mort el 1944. (ADG) (Marquès 2006, 43-44).

3. Les dades biogràfiques de Mn. Pere Torrent Crous (Estanyol 24/11/1888- Lloret de Mar 15/1/1970) expliquen que ja des de petit tenia vocació al magisteri presbiteral com també dots pedagògiques. Anà a Girona des de la seva població natal de l'Estanyol, rebé les ordres menors l'any 1912 i el sotsdiaconat l'any 1913, essent ordenat a Tarragona el 21 de juliol de 1914. En aquests primers anys com a prevere, abans de ser nomenat vicari de l'Escala, conegué el fotògraf d'ascendència italiana Valentí Fargnoli, el qual li fomentà l'afecció a la fotografia. Fargnoli i Mn. Torrent foren bons amics, van fer algunes excursions junts - generalment amb bicicleta - i tingueren una relació de mestre i deixeble. Mn. Torrent començà a desplegar la tècnica que n'havia après, pel que fa a fotografiar persones - sobretot grups - i paisatges, aprofitant la seva estada a Lliurona, on va exercir per primera vegada el seu ministeri com a coadjutor, nomenat precisament pel canonge lloretenc Vilà, llavors vicari capítular de la diòcesi. A l'Escala, ja com a vicari, fou director espiritual de les Escoles de l'Ave Maria. Podria dir-se que fou aquest el primer contacte que tingué amb aquest tipus d'escoles que havia fundat el sacerdot castellà Andrés Manjón i amb les que estava destinat a tenir una més àmplia relació. També és a l'Escala que va conèixer, entre altres, Martí Rouret, que més tard fou mestre de les Escoles Parroquials de Lloret. Al marxar de l'Escala fou vicari a Llagostera de 1918 a 1919, moment en què marxà a Granada a estudiar a les Escoles Ave Maria del padre Manjón a Granada (1919-1920). A l'octubre de 1920 és el director espiritual de les escoles de Lloret de Mar i vicari de Lloret de Mar fins 1939. (Domènech 1995, 208-209), ADG.

4. El sistema Manjón va ser iniciativa del prevere burgalès (1846-1923). La seva obra educativa va néixer i articular-se a Granada l'any 1889 on era canonge. A dita ciutat, a un barri suburbial majoritàriament d'ètnia gitana. La seva escola i el seu mètode era aplicat a jardins d'infància escolar, acadèmies i tallers. Una de les claus del seu èxit va ser la incorporació d'elements pedagògics moderns com el joc, el treball cooperatiu, i l'aprenentatge a la natura. El sistema Manjón es va estendre a diversos llocs de l'Estat, això hi va contribuir l'adaptabilitat del seu mètode i el fet que va crear una escola pròpia de formació per a mestres. (Salvat 1957, 1132), (Enciclopedia... 1958, 922). "la enseñanza de la religión fue el centro de su pedagogía y el maestro prestaba un servicio a Dios y al hombre. Pretendía formar perfectos cristianos. Criticó los métodos tradicionales y utilizó los activos, apoyándose en la intuición, procurando atender las necesidades del niño. El juego y el trabajo manual eran frecuentes para los niños de todas las edades, desde el parvulario, preparándolos en un oficio para incorporarlos al mundo laboral (Canes 1999,149)".

Excerpt of the Academic Record of D. Rómulo Riera, Natural of Girona, Province of Girona, 1914. The document is a 'Certificación Académica Oficial' from the 'Instituto General y Técnico de Reus'. It details the student's progress in various subjects like 'Estudios del Magisterio', 'Filosofía', 'Historia', etc., with columns for 'Matriculado', 'En el Instituto', 'Se examinó en', 'Calificación en los exámenes', and 'Premios y Observaciones'. The student's name is Rómulo Riera, and the document is dated 1914.

Experient Ròmul Riera. AUG. Fons Universitat de Girona.

Document from the 'Secció d'Estudis del CENTRO MORAL' dated 1914. It is a letter from the 'Ayuntamiento de Girona' to the 'Sección de Estudios del Centro Moral'. The letter discusses the 'Consejo Directivo' and the 'Sección de Estudios' and mentions the 'Saló Teatre del Centre'. The document is signed by 'Juan Gomis' and 'Rómulo Riera'.

Sol·licitud. AMG. Fons Ajuntament Secció d'estudis del Centro Moral Gerundense.